

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการอ่าน
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สมมติฐานของการวิจัย

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 75/75
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่าก่อนเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามกระบวนการวิจัยทางการศึกษา ซึ่งมีขั้นตอนกล่าวโดยสรุปดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 7 ห้องเรียน จำนวนนักศึกษา 240 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ที่ศึกษาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยจับสลาก 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน มีระดับความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 – 0.80 ค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

2.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีค่าอำนาจจำแนก 0.20 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.85

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 นำหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูล ณ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี

3.2 ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามวัน เวลา ที่กำหนด

3.3 นำข้อมูลมาวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล จากการทดลองโดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลการหาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่าน ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตอนที่ 3 ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เท่ากับ 81.30 / 80.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75 / 75
2. ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ผลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผลได้ว่า

1. การจัดการเรียนรู้ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.30 / 80.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษ มีการวางแผนการสร้างคามแนวทาง และขั้นตอนการสร้างแบบฝึกที่ดี โดยวิเคราะห์เนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ สร้างองค์ประกอบของแบบฝึกที่ครบถ้วนตั้งแต่คำชี้แจง คู่มือการใช้ สารบัญ เนื้อหาแบบฝึก เฉลยคำตอบ ตามขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกซึ่ง กุศยา แสงเดช (2545, หน้า 14-15) กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีต้องวางแผนการสร้างอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน จึงจะมีผลทำให้การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ รวมทั้งรูปแบบในการสร้างแบบฝึก 4 ขั้นตอนตามแนวคิดของนูแนน (Nunan, 1995) ฮัทชินสัน และวอเตอร์ (Hutchinson and Water, 1989) ตามลำดับของการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ขั้นก่อนการอ่านโดยสอนคำศัพท์สำคัญๆ ที่นักเรียนควรเรียนรู้ในหน่วยนั้นๆ เพื่อเป็นการปูพื้นฐานก่อนเรียนเนื้อหาสำคัญ
2. ขั้นระหว่างอ่าน โดยมีเนื้อหาเพื่อสร้างความเข้าใจในเรื่องที่อ่านให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของหน่วยนั้นๆ
3. ขั้นหลังการอ่านที่ช่วยบูรณาการข้อมูลจากสิ่งที่อ่านและถ่ายโอนข้อมูลไปสู่ทักษะอื่นๆ หรือสรุปเนื้อหาที่เรียนเพื่อการนำไปใช้
4. ขั้นการประเมิน เพื่อประเมินความสามารถในการอ่านของผู้เรียนโดยทำแบบทดสอบประจำหน่วยนั้นๆ

จากการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะฯ ตามขั้นตอนดังกล่าวทำให้นักเรียนสามารถจัดลำดับจากการเรียนรู้ พื้นฐานคำศัพท์ ไปสู่เนื้อหาและทบทวนด้วยการบูรณาการ จนทำให้เกิดทักษะทางการอ่านอย่างเป็นธรรมชาติ นั่นคือ การจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญพา คำวิเศษณ์ (2547) ที่ได้พัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นภูเก็ต พร้อมแบบฝึกคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ปีที่ 2 โดยมีการวางแผน วิเคราะห์เนื้อหา และจัดทำแบบฝึกตามขั้นตอน ตามรูปแบบในการสร้างแบบฝึก พบว่าประสิทธิภาพของบทเรียนเสริมทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ มีค่าเท่ากับ 74.00 / 76.32 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ดี เช่นกัน

1.2 องค์ประกอบของเนื้อหาและกิจกรรมในแบบฝึกฯ ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นสามารถกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการสื่อสารได้จริง เนื่องจากเนื้อหาที่นำมาใช้สอนสามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน เช่น ภาพตรา ตารางแสดงยอดการจำหน่ายสินค้า โฆษณาจากหนังสือพิมพ์ แผนผังข้อความ และบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน กิจกรรมที่นักเรียนเรียนรู้มีการจัดให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งภาระงานที่มอบหมายในชั้นการถ่ายโอนความรู้ ก็มุ่งเน้นภาระงานที่ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริง เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียนรู้ ตามแนวคิดของ เกริลเล็ท (Grellet, 1981, p. 9) และไวท์ (White 1981, p.89) ที่กล่าวว่า ผู้สอนควรคำนึงถึงจุดประสงค์ของผู้เรียนเป็นหลัก ซึ่งหมายถึงการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ได้จริง และกิจกรรมในแบบฝึกควรเป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยการหาคำตอบจากสิ่งที่อ่าน รวมทั้งการมอบภาระงานที่เป็นสถานการณ์จำลอง จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถโยงความคิดให้เข้ากับสถานการณ์จริง และสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตอาภา ผลบุญแย้มรักษ์ (2544) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกการอ่านเพื่อการสื่อสารโดยใช้เอกสารจริงจากอินเทอร์เน็ต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศ โดยกล่าวว่า เอกสารจริงจะเป็นเครื่องมือกระตุ้นการเรียนรู้ที่ดี เพราะนักเรียนมีความคุ้นเคยกับเอกสาร ข้อมูล ภาพที่พบบ่อยๆ มากกว่าเนื่องจากโครงสร้างความรู้เดิมทำให้ความจำเดิมๆเกิดขึ้น จึงมีความสนใจมากกว่า สิ่งที่ไม่เคยพบ รวมทั้งสถานการณ์จำลองควรเป็น สิ่งที่เกี่ยวข้องกับการนำไปใช้ได้จริง

1.3 แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษที่จัดทำมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75:75 ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของแบบฝึก โดยผ่านการตรวจสอบทั้งด้านเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแผนการจัดการเรียนรู้ ความถูกต้องของภาษา รูปแบบ และองค์ประกอบในการนำเสนอโดยคอมพิวเตอร์ จากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มทดลอง 3 กลุ่มคือ กลุ่มหนึ่งต่อหนึ่ง กลุ่มย่อย และกลุ่มภาคสนาม โดยแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาทั้งรูปภาพ เนื้อหา ภาษา ลิสต์ ให้เหมาะสม ถูกต้อง จนมีประสิทธิภาพนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ตามแนวคิดในการสร้างและหาประสิทธิภาพแบบฝึกของ กุศยา แสงเดช (2545, หน้า 13-14) ที่กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีต้องวัดให้ตรงจุดประสงค์ ต้องนำไปทดลองใช้เพื่อหาข้อบกพร่องและ คุณภาพของแบบฝึก ปรับปรุงแก้ไข นำไปรวบรวมเพื่อจัดทำเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้ต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุริย์มาศ บุญฤทธิ์รุ่งโรจน์ (2544) เรื่องการพัฒนาแบบฝึกการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และมานพ พุ่มจิตร (2544) ที่พัฒนาแบบฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษตามหลักสูตรท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้หาประสิทธิภาพของแบบฝึกในแนวทางเดียวกับผู้วิจัยที่ได้หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยกล่าวว่า การหา

ประสิทธิภาพของแบบฝึกที่ละชั้น ช่วยให้ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบความถูกต้องแก้ไขข้อผิดพลาด ทั้งไวยากรณ์ รายละเอียด เนื้อหา และการประเมินผล ให้ตรงตามความสนใจของผู้เรียน และสามารถจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลประสิทธิภาพของแบบฝึกในงานวิจัยที่อ้างถึงทั้งสองเรื่องอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านระหว่างก่อนเรียน กับหลังเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

2.1 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัด มีขั้นตอนในการสอนโดยยึดหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร ตามลำดับการเรียนรู้ที่ดี โดยเริ่มจากปูพื้นฐานด้านคำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่มีเนื้อหาความรู้ที่เกี่ยวข้องและอาจพบได้ในชีวิตจริง ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เช่น การทำอาหารเข้า การเขียนโน้ตถึงเพื่อน ต่อมาจะเป็นการฝึกอ่านเพื่อหารายละเอียดและสาระสำคัญของเรื่องที่อ่าน มีการทบทวนการอ่านด้วยแบบฝึกหัด และพัฒนาไปสู่การนำไปใช้ โดยถ่ายโอนความรู้ที่เรียน ไปสู่การเขียนที่ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ เช่นการเขียนบันทึกย่อถึงผู้อื่น การเขียนป้ายเตือนในสถานที่ต่างๆหรือเตือนตนเอง เป็นต้น ทั้งนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 178-179) ที่ได้เสนอหลักสำคัญของขั้นตอน และกิจกรรมการสอนอ่านเพื่อการสื่อสารซึ่งมี 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน ที่กระตุ้นและสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และเตรียมความพร้อมด้านคำศัพท์ และโครงสร้างพื้นฐานทางภาษา
2. กิจกรรมขณะอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนจับใจความและหารายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้ตรงตามวัตถุประสงค์
3. กิจกรรมหลังการอ่าน เพื่อตรวจสอบและทบทวนความเข้าใจในการอ่าน และสามารถถ่ายโอนไปสู่ทักษะอื่น ๆ

จากแนวคิดของหลักการสอนเพื่อการสื่อสารที่สามารถพัฒนาการสอนการอ่านให้กับนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวนีย์ เวโรจน์นันท (2547) ที่ศึกษาพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน โรงเรียนเทพศิรินทร์ร่วมเกล้า เขตลาดกระบัง ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร โดยกล่าวว่า การจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ กิจกรรมทางภาษาที่จัดจะต้องมีความหมาย เน้นความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญและมีสภาพการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา และผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน หลังจากรับการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.2 กระบวนการจัดกิจกรรมแบบเดี่ยว คู่ และกลุ่ม ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรมได้มากที่สุด นั่นคือนักเรียนที่จับคู่และเข้ากลุ่มมีโอกาสแลกเปลี่ยน นำเสนอข้อคิดเห็นของตน และรับฟังข้อเสนอแนะของผู้อื่นโดยใช้ภาษาอังกฤษได้ตามธรรมชาติที่ผู้สอนชี้แนะ มีการยอมรับ และได้แย้งด้วยเหตุผล และแม้จะเป็นกิจกรรมเดี่ยว ที่นักเรียนทำด้วยตนเอง ก็มีการนำเสนอผลงานให้เพื่อนได้เสนอแนะความคิดเห็น และชมเชย ซึ่งถือเป็นการสื่อสารทางภาษาที่แท้จริง และยังเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ สมกวีล ธนะโสภณ (2528, หน้า 12) ที่กล่าวว่า นักเรียนควรมีกิจกรรมการใช้ภาษา โดยครูจะต้องจัดให้นักเรียนทำกิจกรรมที่มีสภาพการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยให้ความสำคัญในด้านความหมาย (Meaning) และความสามารถในการสื่อสารอย่างคล่องแคล่วเพราะกิจกรรมเป็นเครื่อง กระตุ้นและเร้าให้เกิดการสื่อสาร และมีการประเมินผลการใช้ภาษาจริง ๆ มิใช่ประเมินความรู้เกี่ยวกับภาษา และแนวคิดของ มอร์โรว์ (Morrow, 1981, pp. 59-66) ที่กล่าวว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีจุดประสงค์ในการสื่อสาร มีการโต้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันโดยใช้ยุทธวิธีเทคนิคต่าง ๆ เพื่อช่วยให้การสนทนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟุชส์ ฟุชส์ และ คัสตัน (Fuchs, Fuchs & Kazdan, 1999) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและความคิดเห็นต่อการอ่านของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีปัญหาในการอ่านที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นระยะเวลา 16 สัปดาห์ และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กลวิธีการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มีความเข้าใจการอ่านเพิ่มขึ้นและอ่านคล่องขึ้น มีทัศนคติที่ดีต่อการอ่านและมีความต้องการเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มากกว่าการเรียนด้วยตนเองโดยไม่มีการแสดงความคิดเห็นและสื่อสารกับผู้อื่น

2.3 จิตวิทยาการเรียนรู้ ได้นำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยผู้วิจัยใช้หลักการจูงใจผู้เรียน ด้วยการจัดทำแบบฝึกจากง่ายไปหายาก และมีเนื้อหาที่มีหลากหลายรูปแบบ โดยมีภาพการ์ตูน ภาพจริง ภาพนิ่ง และภาพเคลื่อนไหว ใช้สี ตัวอักษร และใช้เสียงประกอบในบางหน่วย และมีสื่อของจริง เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนเช่นภาพโฆษณา ป้ายประกาศ ฉลากสินค้า ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่าย มีความสนใจ สนุก ตื่นเต้น และคุ้นเคยกับเนื้อหา ก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้ง่ายขึ้น เพราะได้สัมผัสจากการอ่านเอกสาร ได้ยิน ได้ดู จากคอมพิวเตอร์ และได้สัมผัสจากของจริง ตรงตามแนวคิดของสุจิต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์ทวีทรัพย์ (2523, หน้า 52-62) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนรู้ จึงควรสอนจากง่ายไปหายาก เพื่อดึงดูดความสนใจ มีหลายรูปแบบเพราะความแตกต่างระหว่างบุคคล และการเรียนรู้ในสิ่งที่ใกล้ตัว ช่วยให้จำได้แม่นยำ แล้วนำไปใช้ประโยชน์ได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้ การเสริมแรงกับนักเรียนเพื่อสร้างความกระตือรือร้น ลดความวิตกกังวล และเป็นการสร้างกำลังใจในการเรียนรู้ที่ดี เพราะนักเรียนแต่ละคนมีความแตกต่างจึงอาจเรียนรู้ได้ไม่เท่ากัน เพราะนักเรียนที่เรียนเก่งมักตอบคำถามขณะเรียนถูกต้อง ในขณะที่นักเรียนที่เรียนอ่อนไม่มั่นใจที่จะตอบ และเมื่อตอบก็ไม่ถูกต้อง แม้จะเป็นคำถามที่ง่าย ดังนั้นการยอมรับคำตอบนักเรียนของครู การชมเชย และให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ในกรณีที่นักเรียนตอบคำถามได้ไม่ถูกต้องนัก ก็เป็นการกระตุ้นและจูงใจนักเรียนที่ดีมากวิธีหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิดานันท์ มลิทอง (2543) ที่กล่าวว่า การให้รางวัลเป็นการจัดประสบการณ์การเสริมแรงที่ดี โดยผู้เรียนควรได้รับการตอบสนองที่ดี มีการให้กำลังใจให้คำชมเชย และการยอมรับ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เป็นเพราะความแตกต่างระหว่างบุคคล ที่มีความสามารถในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับมากและมากที่สุด ซึ่งผลที่ได้น่าจะมาจากสาเหตุดังนี้

3.1 ด้านเนื้อหาของแบบฝึกสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ พบว่าความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และสร้างแบบฝึกที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ ตามหลักการสร้างแบบฝึกของกฤษฎา แสงเดช (2545, หน้า 13-14) พร้อมทั้งแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน ก่อนเริ่มดำเนินการจัดการเรียนการสอนแต่ละหน่วย อันเป็นการเตรียมให้นักเรียนทราบว่า จะเรียนรู้เรื่องอะไร เพื่ออะไร ไม่ใช่ไว้เฉย และสับสน และเท่ากับได้ทราบจุดหมายปลายทางในการเรียนของหน่วยนั้นๆ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิลาศ จิตวิจิตร (2541, หน้า 49-52) ที่กล่าวว่าผู้เรียนควรรู้จุดประสงค์ของบทอ่าน ก่อนที่จะทำความเข้าใจรายละเอียด เมื่อจัดการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนได้มองเห็นแนวทางในการเรียน ความเหมาะสมของการจัดการเรียนการสอน เนื้อหา และจุดหมายปลายทางของการเรียนรู้ในหน่วยนั้นๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นนักเรียนจึงแสดงความคิดเห็นที่มีต่อเนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้โดยให้ ระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทุกๆ เรื่อง เพราะเป็นกระบวนการขั้นต้นของการสร้างแบบฝึกที่ต้องวิเคราะห์เนื้อหาในแบบฝึก สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.2 ด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับ กิจกรรมในแบบฝึกมีความสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียนรู้, กิจกรรมในขั้นก่อนการอ่าน ช่วยสร้างแรงจูงใจและปูพื้นความรู้เรื่องคำศัพท์ของเรื่องที่อ่าน และกิจกรรมในขั้นหลังการอ่าน ก่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด กิจกรรมระหว่างการอ่านสร้างความเข้าใจในการอ่านได้เหมาะสม, กิจกรรมทั้ง 3 ชั้นในแบบฝึกมีความสอดคล้องและต่อเนื่องกัน กิจกรรมในแบบฝึกมีระดับความยาก-ง่ายที่เหมาะสม นักเรียนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมตามหลักการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ

การสื่อสาร และขั้นตอนของการจัดกิจกรรมในรูปแบบฝึกเสริมทักษะ ให้มีความสอดคล้องกัน โดยมีขั้นก่อนอ่านโดยปูพื้นฐานด้านคำ ศัพท์ และนักเรียนสามารถนำความรู้จากการจดจำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคนั้นมาเรียนรู้ในขั้นระหว่างการทำให้อ่านเข้าใจเรื่องที่อ่าน ต่อจากนั้นมีการทบทวนความรู้จากการอ่านด้วยแบบฝึกหัดในขั้นหลังการอ่าน และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ด้วยการถ่ายโอนความรู้สู่ทักษะอื่นๆ อย่างต่อเนื่องทุกหน่วย ซึ่งนักเรียนจะลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมจากง่ายไปหายาก อย่างต่อเนื่อง จนถึงขั้นสุดท้ายคือการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนชิ้นงานอย่างบูรณาการ ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญพา คำวิเศษณ์ (2547, หน้า 83-84) ที่พัฒนาบทเรียนเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเกี่ยวกับท้องถิ่นภูเก็ต พร้อมแบบฝึกคอมพิวเตอร์ ที่พัฒนาขั้นตอนการสอนอ่านตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร และสอดคล้องกับกิจกรรมการสร้างแบบฝึก และความคิดเห็นของนักเรียนด้านกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

3.3 ด้านรูปแบบของแบบฝึก จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับตัวอักษรในแบบฝึกฯ อ่านง่ายและชัดเจน, รูปภาพ และรูปแบบที่จัดสวยงาม เหมาะสม, ภาพและเสียงสัมพันธ์กัน, เวลาในการทำกิจกรรมทั้ง 3 ชั้นในแบบฝึกมีความเหมาะสม และแบบฝึกช่วยประหยัดเวลา ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น นักเรียนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมากทุกข้อ เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อหลายๆประเภท ที่มีความหลากหลายซึ่งเป็นสื่อที่เป็นของจริง และสื่อที่สร้างขึ้นที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน โดยผู้วิจัยได้สร้าง โดยใช้ภาพ สีสัน ตัวอักษรที่น่าสนใจ เหมาะกับวัย และความสนใจของผู้เรียน มีการบันทึกเสียงในการนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์ มีเอกสารประกอบเพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ชัดเจน และจัดเวลาในการเรียน โดยการทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จนกำหนดเวลาของการจัดการเรียนรู้แต่ละชั้นที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้เรียนรู้ได้เร็วขึ้น ตามหลักการสร้างแบบฝึกของ กุศยา แสงเดช (2545, หน้า 13-14) สมเดช สีแสง และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543, หน้า 95-96) ที่กล่าวว่าแบบฝึกที่ดีควรมีความหลากหลาย มีภาพ เพื่อสร้างความสนใจป้องกันไม่ให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ไม่ยากทำ และใช้เวลาที่เหมาะสมไม่ยืดเยื้อซึ่งอาจทำให้ความน่าสนใจลดลง ทั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญพา คำวิเศษณ์ (2547, หน้า 113-114) กล่าวว่ารูปแบบของบทเรียนสามารถจูงใจให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้เกิดความคงทนในการเรียนรู้ เนื่องจากได้พบเห็นสื่อจริงๆ บ่อยๆรวมทั้งการนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และประหยัดเวลา

3.4 ด้านการวัดผลประเมินผล นักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบทดสอบท้ายหน่วยเรียนวัดผลได้ครอบคลุมเนื้อหา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้น่าจะมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านตามลำดับขั้นตอนที่ต่อเนื่องตามลำดับขั้นของการสอนเพื่อการสื่อสารและการสร้างแบบฝึกที่ดี และมีแบบทดสอบเพื่อวัดผลโดยอ่านและตอบคำถาม

จากเรื่องที่อ่านโดยเน้นความเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับฮาฟเนอร์ และจอลลี (Hafner and Jolly, 1972, p.147) ที่กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งมีหลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการตอบคำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตาม คำชี้แจงหรือคำแนะนำ ลำดับเหตุการณ์ของเรื่องราวที่อ่าน ตอบคำถาม ฯลฯ ซึ่งเป็นการผสมผสานแนวทางการวัดและการประเมินผลการอ่านของนักวิชาการเพื่อใช้ในงานวิจัยทั้งสิ้น

จากการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละด้าน ซึ่งผู้วิจัยมีกระบวนการและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ โดยมีแบบฝึกที่ใช้เอกสารจริง และเนื้อหาที่พบได้ในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ มีการทดลองใช้เพื่อหาประสิทธิภาพ และพัฒนาปรับปรุงให้มีความสมบูรณ์แล้วจึงนำมาใช้จริงกับนักเรียน ตามแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่านที่ได้กล่าวมาแล้ว จึงส่งผลให้นักเรียนมีความคิดเห็นว่าการเรียนโดยใช้แบบฝึกนี้ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับมาก เนื่องจากหลังการเรียนรู้แต่ละหน่วย นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจต่อการจัด การเรียนรู้ สามารถทำแบบทดสอบวัดผลท้ายหน่วยเรียนได้ ดังเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านของนักเรียนหลังเรียนที่สูงกว่าก่อนเรียน และคิดว่าสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกนี้ ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและงานอาชีพ โดยความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผู้สอนควรวางแผนการจัดกิจกรรม และการประเมินผลให้ชัดเจนและรัดกุม ในกรณีที่ใช้กิจกรรมเดี่ยว หรือกิจกรรมกลุ่ม เนื่องจากนักเรียนมีความสามารถแตกต่างกัน อาจมีความเป็นผู้นำ กล่าวแสดงออกสูง ในขณะที่ผู้เรียนบางคนขาดความมั่นใจ ขาดความสนใจ ไม่กระตือรือร้น และ เมื่อต้องเข้ากลุ่มคนเก่ง หรือต้องเรียนรู้เพียงคนเดียวในกิจกรรมเดี่ยวซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุจริต เพียรชอบและสายใจ อินทร์ทรมพรย์ (2523, หน้า 52-62)

1.2 การชมเชยเป็นสิ่งจำเป็น ผู้สอนควรทำด้วยความจริงใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมคู่ และ กิจกรรมกลุ่มที่ผู้เรียนมีความแตกต่างกัน ควรชมเชยโดยใช้วิธีส่งเสริมความสามารถของกันและกันในกลุ่ม หรือคู่ เน้นให้ใช้ความสามารถของตนเอง และยอมรับความสามารถของกันและกันให้มากที่สุด

1.3 การจัดการเรียนการสอนอาจนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการใช้คำถามสร้างพลังคิด หรือคำถามที่ท้าทายเพื่อเร้าความสนใจ ซึ่งจะเป็นคำถามที่มีคำตอบได้หลากหลาย และตอบถูกเป็นส่วนใหญ่ เพื่อส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนให้มากขึ้นในขั้นนำเข้าสู่บทเรียน และใช้ในขั้นการประเมินผลหลังเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกได้เช่นกัน

1.4 กิจกรรมกลุ่มเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร ครูควรเตรียมและจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและช่วยเหลือกันขณะเรียนรู้อย่างทั่วถึง โดยอาจเดินสังเกตด้วยตนเอง ประเมินความร่วมมือในกลุ่ม โดยใช้แบบประเมินที่ไม่มุ่งผลคะแนนมากเกินไป ฯลฯ โดยกระตุ้นให้มีการร่วมมือกันให้มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามหลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่ง ฟุชส์ ฟุชส์ และ คัสตัน (Fuchs, Fuchs & Kazdan, 1999) กล่าวว่า การเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจการอ่านเพิ่มขึ้นและอ่านคล่องขึ้น และเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.5 ควรพัฒนาแบบฝึกให้ทันสมัย และดึงดูดความสนใจ เพราะจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ได้ดี เนื่องจากวัยของผู้เรียนต้องการความแปลกใหม่ สนุกสนาน ดังนั้นควรหาแนวทางของสื่อตัวอย่างทั้งที่เป็นเอกสาร และรูปแบบการนำเสนอของสื่อการเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ หรือการนำเสนอทางอินเทอร์เน็ตที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกิดานันท์ มลิทอง (2543, หน้า 269) ที่กล่าวว่า การเรียนจากการใช้ภาพ สีสัน ตัวอักษร เสียง และภาพเคลื่อนไหว โดยมีเนื้อหาความรู้ที่นำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือในงานอาชีพ จะช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สนุก สนุกไปกับการเรียนได้ และรูปแบบของแบบฝึกควรหลากหลาย เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ตามแนวคิดของสมเดช สีแสง และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2543, หน้า 95-96)

1.6 ในกรณีที่สถานศึกษามีครูผู้สอนภาษาเป็นชาวต่างชาติ อาจขอความร่วมมือในการบันทึกเสียงลงในแบบฝึก หรือเข้าร่วมจัดการเรียนการสอน ในขณะที่ฝึกการอ่านออกเสียง เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ และสร้างความตื่นเต้นให้ผู้เรียน ในขณะที่นักเรียนได้ฟังเสียงเจ้าของภาษาที่แท้จริง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การทำวิจัยครั้งต่อไป ควรวางแผนการใช้เวลา ในขั้นของการถ่ายโอนข้อมูล เนื่องจากในขั้นนี้ เป็นการใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ผู้สอนอาจให้เวลาแก่นักเรียนในการคิดนอกชั้นเรียน หรือมอบหมายเป็นการบ้าน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดแนวคิดใหม่ๆ ในการสร้างชิ้นงาน จากประสบการณ์ตรงและในชีวิตจริง

2.2 แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จัดทำนี้ เป็นสื่อประสม สามารถนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประเภทอื่นๆ เช่น สื่อของจริง สื่อเอกสารจริง สื่อภาพยนตร์ และสื่อ CAI เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงแบบฝึกในรูปแบบอื่นๆ ให้มีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่อไป

2.3 ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในด้านการผลิตสื่อ CAI อาจนำรูปแบบในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ เป็นแนวทางในการพัฒนาให้เป็นแบบฝึกประเภท CAI ที่สำเร็จรูป ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มี

การสนทนาโต้ตอบ โดยผู้เรียนสามารถเรียนรู้ และประเมินผลด้วยตนเองได้ แม้ไม่ได้เรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อีกรูปแบบหนึ่ง

2.4 แบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ใช้สอนนักเรียนในสาขาวิชาพณิชยกรรม ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ทางภาษาแตกต่างกัน ดังนั้นครูผู้สอน สามารถนำแนวทางในการสร้างแบบฝึกนี้ ไปปรับใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เช่น นักเรียนสาขาวิชาคหกรรม ศิลปกรรม หรือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดเขตพื้นที่ ที่มีเนื้อหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเช่นเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน เนื่องจากเนื้อหาในแบบฝึกเป็นการเรียนรู้ภาษา ที่สามารถนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงได้

2.5 เนื่องจากการเรียนภาษาอังกฤษของสถาบันการศึกษาสายอาชีพ มีรายวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการนำไปใช้เพื่อการสื่อสารอีกหลายวิชาเช่น ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ ทักษะพัฒนาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ ฯลฯ ดังนั้นครูผู้สอนจึงสามารถนำแบบฝึก หรือแนวทางในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะประกอบการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ไปพัฒนา และนำไปใช้กับการสอนภาษาอังกฤษในรายวิชาอื่นๆได้เช่นกัน